

Paul Zalewski, geboren 1967, studierte Kunstgeschichte und Denkmalpflege in Torun, Heidelberg und Bamberg, promovierte an der TU Berlin. Er hat mehrere Jahre als freiberuflicher Bauhistoriker gearbeitet und lehrte an den Architekturfakultäten in Weimar und in Hannover. Seit 2009 ist er Inhaber der Professur für Denkmalkunde und Leiter des berufsbegleitenden Masterstudiengangs »Schutz Europäischer Kulturgüter« an der Europa-Universität Viadrina in Frankfurt (Oder).

Paul Zalewski, urodzony w roku 1967, studiował historię sztuki i ochronę zabytków w Toruniu, Heidelbergu i Bambergu, a promocję doktorską uzyskał na Uniwersytecie Technicznym w Berlinie. Przez wiele lat pracował jako niezależny historyk architektury i wykładał na wydziałach architektury w Weimarze i Hanowerze. Od roku 2009 jest profesorem Europejskiego Uniwersytetu Viadrina we Frankfurcie nad Odrą i kierownikiem studiów podyplomowych »Ochrona Europejskich Dóbr Kultury« (»Schutz Europäischer Kulturgüter«).

DIE GUNST DER WIELKA STUNDE

PAUL
ZALEWSKI SZANSA

PAUL ZALEWSKI
DIE GUNST DER STUNDE
WIELKA SZANSA

Nach der Wiedergründung des polnischen Staates 1918 wurde Frankfurt (Oder) zu einer Stadt in Grenznähe. Es verlor zwar große Teile seines Hinterlandes, erhielt aber erhebliche Investitionsmittel und konnte sich dadurch – auch räumlich – neu erfinden. In den 1920er Jahren entstanden hier sehr durchdachte Siedlungsanlagen (Paulinenhof, Am Grünen Weg), mehrere moderne Schulbauten (Musikheim, Pädagogische Akademie, Baugewerkschule) und eine Reihe anderer, äußerst anspruchsvoller öffentlicher Bauten (Amtsgericht, Trauerhalle sowie Stadion und Kino im heutigen Słubice). Nahezu alle bedeutenden Gebäude dieser Epoche sind erhalten und können auf vier Routen durch die Doppelstadt mit diesem Architekturführer erkundet werden.

Po odrodzeniu państwa polskiego w roku 1918 Frankfurt nad Odrą znalazł się w pobliżu polsko-niemieckiej granicy. Stracił wprawdzie znaczną część swojego zaplecza, ale otrzymał olbrzymie dotacje, co pozwoliło miasto na nowo „zdefiniować”, także przestrzennie. Dlatego w latach 20. XX wieku powstał tu szereg przemyślanych inwestycji: osiedla mieszkaniowe (Paulinenhof, Am Grünen Weg), budynki szkolne (Dom Muzyki/Musikheim, Akademia Pedagogiczna, Szkoła Rzemiosł Budowlanych) i wiele innych, bardzo ambitnych obiektów użyteczności publicznej (sąd rejonowy, hala pogrzebowa oraz stadion i kino w dzisiejszych Słubicach). Prawie wszystkie z najważniejszych budowli tamtej epoki zachowały się do dziś. Przedstawiono je w niniejszym przewodniku architektonicznym, pogrupowane w cztery marszruty, wiodące przez bliźniacze miasto Frankfurt nad Odrą – Słubice.

ARCHITEKTUR DER WEIMARER REPUBLIK
IN FRANKFURT (ODER)

ARCHITEKTURA WE FRANKFURCIE NAD ODRĄ
W CZASACH REPUBLIKI WEIMARSKIEJ

edition q im
be.bra verlag